

Desembre de 1930, i aquestes certificacions s'han d'abonar de la ampliació de l'emprèstít, ¿com és factible la distracció de fondos del pressupost ordinari? ¿I que en queda de les suposades irregularitats? ¿I quin qualificatiu ha de mereixer l'atreuiment dels qui acusen a un alcalde per actuacions posteriors a l'exercici del càrrec, quan no tenia cap intervenció en la administració municipal?

II

Proveïment d'aigües potables

Fou aprovat per aquesta millora un projecte definitiu de 51.650 pessetes d'import total, i havent caigut del seu dret el contractista per no haver complert les condicions del contracte, deixant l'obra en males condicions per a ésser utilitzada per al servei públic, l'Ajuntament va incautar-se de l'import de la ferma constituida per acord de l'Ajuntament en plé en 21 de desembre de 1929.

Se'n pagaren fins aquest dia, 35.335'08 pessetes quedant-ne 16.314'92 pessetes, per invertir, a més de les 3.997'89 pessetes import de la garantia dipositada pel contractista. Si d'aquestes quantitats, l'Ajuntament en feu en sessió del 13 de febrer de 1926 una transferència de 3.021'07 pessetes, per a reparacions dels dipòsits d'aigua potable, calia fer-ho amb urgència, ja que era d'absoluta necessitat, per haver caigut quasi tot el revestiment de les parets i solera, el que ocasionava una pèrdua d'aigua més gran que la que entrava per la tubería; per lo qual, sense dita obra, hauria mancat en absolut a la població l'aigua que es consum durant el mes en que es fa la neteja del Canal.

Si després de la rescició del contracte va quedar un remanent de 13.293'85 pessetes en poder del dipositari dels fondos municipals, la quantitat abans esmentada no pot haver sigut retinguda per l'Alcalde (com públicament s'ha afirmat) tota vegada que, durant el temps de la nostra actuació a l'Alcaldia, totes les quantitats procedents de recaptacions i altres ingressos eren entregades directament pels recaptadors al Dipositari municipal, no podent per lo tant retornar als plomistes quantitats que mai hem retingut en poder nostre.

I si en la tramitació d'aquest expedient no es va donar coneixement del projecte aprovat, a la Junta Provincial de Sanitat, fou perquè es tractava solzament d'una ampliació d'obres de tubería, servint-se de la mateixa aigua potable que ja fa més de 30 anys abasteix la població.

La Comissió especial o Associació de caràcter administratiu que es constituí segons l'article 347 de l'Estatut municipal, amb la meitat de propietaris i l'altra meitat de regidors, va regir-se per les normes que s'assenyalaren; i si l'Alcalde ordenava els pagaments fou en virtut d'una autorització otorgada en sessió plenària de l'Ajuntament de 19 de Juny de 1927, de conformitat amb els dictàmens del tècnic Sr. Amat i de l'assessor Sr. Corbella en dates de 6 i 17 de Juny del mateix any.

Les quotes que per la despesa del proveïment d'aigües s'exigiren als interessats ho feren d'acord amb el que disposa l'article 337 de l'Estatut llavors vigent. No dubtem que si en aquest cas en altre cas hagués fet mancament a la llei, o no s'haguessin complert els seus preceptes per ignorància; el Sr. secretari de l'Ajuntament ho hauria advertit, ja que l'article 2 del Reglament de funcionaris del 23 d'agost de 1924 li imposa tal obligació; i en cap cas dit Sr. secretari feu constar cap advertència ni protesta, ni particularment, ni en cap acta, com pot comprobar-se fàcilment.

Que es demanin, doncs, comptes d'aquestes dues obres; però cal tenir present que l'Ajuntament té aprovats els comptes municipals amb caràcter definitiu, fins l'any 1925 a 1926, i provisionalment fins l'any 1928; i cal també no oblidar, que és principi de dret municipal el que DE CAP MANERA PODEN ELS AJUNTAMENTS REVOCAR LLURS PROPIS ACORDS, QUAN AQUESTS HAN CREAT UN DRET A FAVOR D'UN PARTICULAR O CORPORACIÓ; i l'únic que pot fer-se en aquest cas, és declarar lesius els acords dins del plaç de quatre anys a partir de la data de l'acord que es vol anul·lar, o interposar contra aquests, recurs contenciós-administratiu, previ dictàmen d'un o dos lletrats i dins del termini legal corresponent.

Aquests són els procediments legals pertinents. Ço que no és pertinent ni digne, sinó en all grau censurable, és el procediment d'embaucar als profans, amb ealumnioses acusacions contra la nostra recta i honrada actuació; parlant de MALA INVERSIÓ DE FONDOS, de INFRACCIÓ LEGAL, de MALVERSACIÓ DE CABALS i altres, diguem-ne grolleries, per no emprar el precís tecnicisme jurídic propi de la qualificació autoritzada de la autoritat judicial competent. El que no és tolerable és la incitació al desordre que suposaria la exigència de retorn de quantitats al qui mai les ha tingudes en poder seu. No es vulgui estendre a ningú més, la culpa pròpia d'un contractista, que en veritat va mereixer, però també li fou aplicada sense contemplacions la sanció legal corresponent. I retorni's d'un cop per a no sortir-ne mai més, a centrar les qüestions sobre administració municipal en les vies i procediments legals dels que mai havien d'haver sortit.

Aquesta ha sigut sempre, la única aspiració del que ha sigut vostre Alcalde.

Ramon Arqués i Gorgues

Juneda, Juliol de 1931.